

Sutili, dit lumea larga,

Di caravi ca pundili-

Citi, lele, nu v-asparga

Vimturili s-undili?

Dintr-ahiti azburatoari,

Ti trec suti sinurili,

Citi nu va da tru-amari

Undili si vimturili?...

Di va ti-cafta tihea ghini,

I vir vis cit muntili-

Iutidò vin dupa tini

Vimturili s-undili...

Niaduchit i omlu, cindu-l

Poarta-n sus azvimturili,

S-daima treati, anginindu-l

Undili si vimturili.

*Transpunere de **Ionel Zeana***

Asa era pe vremea turcilor, a „paginilor”! Puteau inflori acolo scoli pentru toate neamurile imperiului.

Au venit insa crestinii in locul lor, pentru care iarasi, toate neamurile s-au bucurat! Numai ca

guvernele statelor crestine renascute si marite in urma prabusirii puterii turcesti in 1913, refuza apoi sa acorde minoritatilor chiar cele mai elementare drepturi! Asa este in prezent in „democratica” Greciei, in Albania, in Macedonia-Scopie... Cum sa nu regreti, in aceste conditii, vremea...paginilor? Paradoxal, dar adevarat!

Iar Romania *tace*, in timp ce romanii – de la toate orizonturile – sufera aceasta nedreptate strigatoare la cer!

Ca Romania a tacut in deceniile de dictatura comunista, este de inteles: comunistii, numai de interesele neamului romanesc nu erau preocupati...

Dar astazi, dupa prabusirea totalitarismului rosu, *tacerea* Romaniei nu mai are nici o justificare! Oare, ce putea Romania mica, a regelui Carol I – nu mai poate Romania contemporana?

Daca lucrurile si-ar fi urmat cursul normal, lumea romaneasca din Balcanii anului 1903, deci de acum mai bine de 100 de ani, ar fi ajuns in prezent o realitate romaneasca superba si de neclintit!

In schimb, in zilele noastre, dupa un secol de inconstienta nationala, pe aceleasi meleaguri se stinge mindra stirpe a macedo-romanilor, in indiferenta criminala a mai marilor Statului Roman! Pe care il acuz in numele inversunatelor articole ale celui mai mare poet roman, Mihai Eminescu, cel ce critica vehement guvernele Romaniei mici, din vremea sa, cind chiar se facea ceva, si nu putin, pentru astazi *uitatii cu desavarsire* frati ai nostri de la sud de Dunare! Ca si de la toate orizonturile, al caror numar depaseste jumatatea populatiei Romaniei anului 2000! Ce rusine...!

MIHAI EMINESCU:

„Nu exista un stat in Europa orientala, nu exista o tara de la Adriatica pana la Marea Neagra care sa nu cuprinza bucati de nationalitatea noastra. Incepind de la ciobanii din Istria, de la morlacii din Bosnia si Ertegovina, gasim pas cu pas fragmentele acestei mari unitati etnice in muntii Albaniei, in Macedonia si Tesalia, in Pind ca si in Balcani, in Serbia, in Bulgaria, in Grecia si pina dincolo de Nistru, pina aproape de Odesa si de Kiev”. („Curierul de Iasi”, 1 decembrie 1876, p. 3).

Cit priveste limba macedo-romanilor: „e azi un adevar cunoscut de toti ca e numai un dialect al limbei daco-romane si ca n-are a face deloc cu limbile neolatine ale Occidentului...”

Atit dialectul din Istria, cit si cel macedo-roman sunt varietati a limbei daco-romane, cu mici deosebiri fonologice si cu mari si hotaratoare asemanari”(Timpul”, 27 august 1882, p.1).

PERICLE PAPAHAĞI: SA NU SE UITE!

**Sa nu se uite
ca aromanii sunt uniti cu daco-romanii**

prin limba, datini, obiceiuri,

prin vicisitudinile asemanatoare ale trecutului furtunos,

care nu i-a putut rapune ca pe altii ce respira acelasi aer ca si ei;

sa nu se uite ca acesti aromani

au nevoie de ajutor,

de sacrificii din partea romanilor din Dacia!